

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 283/07-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Ing. M. P., CSc., N., pre namietané porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky oznámením Okresného súdu Bratislava IV, pracovisko Malacky sp. zn. 37 Er 1432/2005 zo 6. júna 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Ing. M. P., CSc., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. júla 2007 doručená sťažnosť JUDr. Ing. M. P., CSc., N. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) oznámením Okresného súdu Bratislava IV, pracovisko Malacky (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 37 Er 1432/2005 zo 6. júna 2007.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že je povinným v rámci exekučného konania vedeného Exekútorským úradom súdneho exekútora Ing. Bc. R. L. (ďalej len „súdny exekútor“) pod sp. zn. EX 47/2005, predmetom ktorého je vymáhanie istiny v sume 38 216 Sk s príslušenstvom. Podľa vyjadrenia sťažovateľa je toto konanie vedené okresným súdom ako súdom exekučným pod sp. zn. 37 Er 1432/2005.

Sťažovateľ uviedol, že 1. augusta 2006 zaslal okresnému súdu „*Oznámenie pre účely § 58 ods. 1 Ex. por.*“ V predmetnom oznámení namietal, že v rámci exekúcie predajom nehnuteľností súdny exekútor nedodržel zákonom stanovený postup pri obstarávaní súhlasu oprávneného na vykonanie tohto spôsobu exekúcie, že súdny exekútor nebol oprávnený spojiť tri exekučné konania, čím podľa jeho názoru nedošlo v rámci exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 47/2005 k vykonaniu všetkých procesných úkonov, ako aj to, že súdny exekútor v rámci tejto exekúcie nezabezpečil procesne relevantným spôsobom ocenenie nehnuteľností. Sťažovateľ v oznámení zároveň vyjadril názor, že pred začatím exekúcie predajom nehnuteľností súdny exekútor nepreukázal, že on ako povinný nemá dostatok iných finančných prostriedkov, z ktorých by bolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného v sume 38 216 Sk s príslušenstvom. Na základe uvedeného sa sťažovateľ domnieval, že exekúcia sa vykonávala v rozpore so zákonom, čo zakladalo dôvod na jej zastavenie podľa § 57 ods. 1 písm. g) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) aj bez návrhu.

Sťažovateľ ďalej argumentoval tým, že 6. decembra 2006 zaslal okresnému súdu ďalšie podanie, v ktorom oznámil, že uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 13 Er 2130/02 z 24. novembra 2006 bol návrh súdneho exekútora na spojenie vecí vedených tamojším súdom pod sp. zn. 13 Er 2130/02 a sp. zn. 9 Er 1244/01 a okresným súdom pod sp. zn. 37 Er 1432/05 zamietnutý. Sťažovateľ okresnému súdu zároveň oznámil, že 4. decembra 2006 mu bola doručená vyhláška sp. zn. EX 150/02, EX 47/05 a EX 147/06 o opakovanej dražbe nehnuteľností. Podľa vyjadrenia sťažovateľa sa však dražba konala na základe zápisnice zo 17. júla 2006 o spojení exekučných konaní pre potreby dražby.

Sťažovateľ sa teda domnieval, že uvedené exekúcie sú neprípustné, a preto je potrebné ich zastaviť podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku aj bez návrhu.

Sťažovateľ uviedol, že 16. januára 2007 zaslal okresnému súdu oznámenie, v ktorom mu dal na vedomie ďalšie skutočnosti. V tejto súvislosti uviedol, že 18. júla 2006 a 29. decembra 2006 súdny exekútor vykonal dražbu nehnuteľností v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 47/2005, 37 Er 1432/2005, a to na základe znaleckého posudku vyhotoveného v rámci exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 150/2002, 13 Er 2130/2002. V tomto podaní sťažovateľ vyjadril aj názor, že v uvedenom období súdny exekútor vykonával úkony, ktorých bol povinný sa zdržať, a zároveň namietal, že mu nebol doručený znalecký posudok na ocenenie exekvovaných nehnuteľností. Na základe uvedeného sa sťažovateľ domnieval, že oznámené skutočnosti sú dôvodom na zastavenie exekúcie. Sťažovateľ dodal, že toto oznámenie nie je návrhom na zastavenie exekúcie, ale *„oznámením právne významných skutočností, na základe čoho sťažovateľ očakáva, že súd zastaví exekúciu aj bez návrhu (§ 58 ods. 1 Ex. por.)“*.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa 6. júna 2007 mu bolo doručené oznámenie okresného súdu, v ktorom tento konštatoval, že mu boli doručené jeho podania z 1. augusta 2006, 6. decembra 2006 a 16. januára 2007, ale vzhľadom na to, že sa netýkajú exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 47/2005, 37 Er 1432/2005, neberie ich na vedomie. Okresný súd sťažovateľovi oznámil aj skutočnosť, že táto exekučná vec bola spojená s inými exekučnými vecami vedenými Okresným súdom Nové Zámky, pričom v daných veciach sa už uskutočnila aj dražba nehnuteľností a Okresný súd Nové Zámky schválil príklep udelený na dražbe nehnuteľností.

Sťažovateľ je toho názoru, že oznámením okresného súdu sp. zn. 37 Er 1432/2005 zo 6. júna 2007 bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, pretože tým, že okresný súd nebral na vedomie jeho podania, aj keď sa podľa jeho názoru týkali danej exekúcie, znemožnil mu domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa názoru sťažovateľa mu okresný súd mal aspoň formálnym spôsobom dať na vedomie, či ním uvádzané skutočnosti tvoria právny základ pre zastavenie exekúcie. Zároveň však uviedol: *„Ak by sťažovateľ zároveň s oznámením právne významných skutočností súdu bol*

býval zároveň podal aj návrh na rozhodnutie (zastavenie exekúcie), potom by sú bol býval povinný sa touto otázkou zaoberať a podať o tom sťažovateľovi vyčerpávajúcu odpoveď formálnym spôsobom – vo forme uznesenia (či už o zastavení exekúcie alebo o zamietnutí návrhu sťažovateľa na jej zastavenie).“ Sťažovateľ zároveň dodal, že obsahom jeho podaní bolo vytýkanie chýb v postupe súdneho exekútora, pretože podľa jeho názoru súdny exekútor v rámci konania vykonával úkony v rozpore s Exekučným poriadkom.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že oznámením okresného súdu sp. zn. 37 Er 1432/2005 (EX 47/2005) zo 6. júna 2007 bolo porušené jeho základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, okresnému súdu prikázal zaoberať sa jeho podaniami z 1. augusta 2006, 6. decembra 2006 a 16. januára 2007 a zaviazal ho zaplatiť mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 5 000 Sk.

Sťažovateľ súčasne žiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Preskúmaním obsahu sťažnosti ústavný súd dospel k záveru, že podstatou sťažovateľových námietok je jeho nespokojnosť s postupom súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 47/2005, ktoré je zároveň okresným súdom vedené pod sp. zn. 37 Er 1432/2005. Túto nespokojnosť s postupom súdneho exekútora sťažovateľ demonštroval podaniami adresovanými okresnému súdu, ktorý na ne reagoval oznámením č. k. 37 Er 1432/05-83 zo 6. júna 2007. Z obsahu tohto listu vyplýva, že okresný súd sťažovateľovi oznámil, že jeho podania z 1. augusta 2006, 6. decembra 2006 a 16. januára 2007 sa netýkajú exekučnej veci vedenej pod sp. zn. EX 47/2005, a preto ich neberie na vedomie. Ústavný súd konštatuje, že vo vzťahu k obsahu podaní sťažovateľa nemožno uvedený postup okresného súdu považovať za arbitrárny ani zjavne neodôvodnený. Postupom, ktorý sťažovateľ zvolil na ochranu svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa č. 46 ods. 1 ústavy, obišiel povinnosť pred podaním sťažnosti ústavnému súdu vyčerpať všetky právne prostriedky na ochranu svojich práv v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 147 ods. 1 až 4 Exekučného poriadku dražiteľa, oprávnený, povinný, zástupcovia obce a orgánov štátnej správy, ak sú prítomní na dražbe, môžu vzniesť u exekútora námietky proti udeleniu príklepu. Okrem toho môže do troch dní odo dňa dražby vzniesť námietky každý, komu v rozpore s ustanovením § 141 ods. 2 nebola doručená dražobná vyhláška, a preto nebol na dražbe prítomný. Námietky sa zapisujú do zápisnice. O námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach

nie je prípustné odvolanie. Námietkam možno vyhovieť, len ak sa vytýkajú vady na ujmu toho, kto námietky podal, alebo ak súd zistí porušenie zákona. Rozhodnutie súdu o námietkach doručí exekútor tomu, kto podal námietky, vydražiteľovi, oprávnenému a povinnému.

Z obsahu sťažnosti jednoznačne vyplýva, že podaniami adresovanými okresnému súdu sťažovateľ namietal chyby v postupe súdneho exekútora spočívajúce napríklad v nedodržaní procesného postupu pri obstarávaní súhlasu oprávneného k predaju nehnuteľnosti, či v spojení viacerých exekučných konaní alebo v nedoručení znaleckého posudku sťažovateľovi. Vzhľadom na citované ustanovenia zákona o ústavnom súde a Exekučného poriadku však ústavný súd konštatuje, že postup exekútora a okresného súdu nevykazujú znaky arbitrárnosti ani zjavnej neodôvodnenosti, a preto musel sťažnosť odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (mutatis mutandis III. ÚS 51/07).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a sťažnosť odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. októbra 2007